

Ödevyiyan Dinozor

Yavuz DEMİRKIRAN

Ödeviyen Dinozor

Yavuz DEMİRKİRAN

Charlie, koyu kahverengi dağınık saçları tutam tutam havaya dikilen sekiz yaşında bir çocuktur. Parlak kırmızı bir kapüşonlu sweatshirt'ü, fermuarı bozuk yeşil bir sırt çantası ve kocaman bir hayal gücü vardır. Bir pazartesi sabahı Bay Patel'in sınıfında sırasında oturmuş, boş ödev kâğıdına bakıyordu. Yine yapmayı unutmuştu. İçini çekti ve kalem aramak için sıra çekmecesini açtı. Ama onun yerine şaşırtıcı bir şey buldu.

Çekmecenin içinde, Charlie'nin avucundan büyük olmayan minicik bir dinozor oturuyordu. Misket limonu yeşili pulları, yuvarlak kehribar gözleri ve küçük sırt plakaları vardı. Charlie'ye doğru gözlerini kırıştırdı ve dostça bir cıvıltı çıkardı. Charlie şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Bir dinozor mu? Çekmecemde mi?" diye fısıldadı. Küçük yaratık havayı kokladı ve paytak paytak Charlie'nin ödev kâğıdına doğru yürüdü. Kısa burnunu açtı ve kocaman bir ısırık aldı.

Charlie, dinozorun kâğıdı çiğneyip yutmasını şaşkınlıkla izledi. Sonra bir ısırık daha aldı, bir daha. Kısa süre sonra bütün ödev kâğıdı yok olmuştu! Dinozor dudaklarını yaladı ve azıcık büyüdü. Charlie'nin gözleri kocaman açıldı. "Ödev mi yiyorsun?" dedi. Dinozor küçük bir kâğıt parçası bulutu halinde geçirdi. Charlie sırtıttı. Bu, yarım kalan işler için mükemmel bir bahane olabilirdi.

Ertesi gün Charlie matematik ödevini yapmadı. Bay Patel ödevi isteyince Charlie, "Köpeğim yedi," dedi. Ama köpeği yoktu. Bay Patel kaşını kaldırdı ama bir şey söylemedi. Okuldan sonra Charlie ödevi dinozora yedirdi. Dinozor ödevi hıpur hıpur yedi ve kedi boyuna ulaştı. Charlie ona küçük bir kâğıt taç yaptı ve dinozor onu gururla taktı. "Sen benim gizli silahımsın," diye fısıldadı Charlie.

Ama dinozor hep açtı. Charlie'nin yazım listesini, fen çalışma kâğıdını ve kitap özetini yedi. Her seferinde daha da büyüdü. Kısa süre sonra küçük bir köpek boyuna geldi. Artık sıra çekmecesine sığmıyordu. Charlie onu kırtasiye dolabına sakladı. "Sadece birkaç gün daha," dedi ona. Dinozor cıvıldadı ve ortalıkta kalan bir kâğıdı kemirdi. Charlie biraz endişelendi ama bu duyguyu bastırdı.

Perşembe günü tuhaf şeyler olmaya başladı. Kitaplıktan bir yığın ders kitabı kayboldu. Alfabe afişi duvardan yok oldu. Bay Patel şaşkın görünüyordu. "Sınıf malzemelerimizi gören var mı?" diye sordu. Charlie'nin kalbi hızla çarptı. Neler olduğunu tam olarak biliyordu. Teneffüste dinozoru bir sosyal bilgiler kitabını mideye indirirken buldu. Büyük bir köpek boyuna gelmişti. Ağzına kâğıt parçaları yapışmıştı.

"Her şeyi yemeyi bırak!" diye bağırdı Charlie. Dinozor kocaman kehribar gözleriyle başını kaldırdı ve üzgün bir cıvıltı çıkardı. Ama çiğnemeye devam etti. Charlie kitabı çekmeye çalıştı ama dinozor çok güçlüydü. Son sayfayı da yuttu ve daha da büyüdü. Charlie onu daha fazla saklayamayacağını biliyordu. Ama gerçeği söylemeye korkuyordu. Bay Patel ne derdi ki?

Ertesi sabah dinozor dolaptan kaçtı. Sınıfa girdi ve yoklama çizelgesini yedi. Sonra öğretmeninin sandalyesini kemirdi. Charlie onu odanın içinde kovaladı ama dinozor hem çok hızlı hem de çok büyüktü. "Geri dön!" diye bağırdı. Dinozor kalemleri devirdi ve koca bir pastel boya kutusunu yuttu. Charlie'nin kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. Bu tam bir felaketti.

Tam o sırada Bay Patel içeri girdi. Durdu ve ağzında kâğıt parçaları olan dev yeşil yaratığa baktı. Dinozor ona gözlerini kırıştırdı ve cıvıldadı. Charlie kaçmak istedi ama bacakları donmuş gibiydi. Bay Patel önce Charlie'ye, sonra dinozora, sonra yine Charlie'ye baktı. "Charlie," dedi sakince, "bana söylemek istediğin bir şey var mı?" Charlie'nin yüzü kızardı.

Charlie derin bir nefes aldı. Elleri titriyordu. "Sıramda bir dinozor buldum," dedi. "Ödev yiyor. İyi bir bahane olacağını düşündüm. Ama sürekli büyüdü ve şimdi her şeyi yiyor." Yıpranmış spor ayakkabılarına baktı. "Özür dilerim. Sana daha önce söylemeliydim." Bay Patel öfkelenmeden dinledi. Yuvarlak gözlüğünü yukarı itti ve "Bana gerçeği söylediğin için teşekkür ederim," dedi.

Bay Patel diz çöküp dinozora baktı. "Peki, küçük dostum," dedi, "okul ödevlerimizi yiyemezsin. Ama belki sana daha iyi bir şey bulabiliriz." Charlie'ye dinozorun en çok neyi sevdiğini sordu. "Kâğıt," dedi Charlie. "Ama hep aç." Bay Patel gülümsedi. "Öyleyse ona doğru dürüst bir yemek verelim." Bir torba eski gazete ve bir demet marul yaprağı çıkardı.

Charlie ile Bay Patel birlikte özel bir yemek hazırladılar. Eski gazeteleri parçalayıp taze marul, havuç ve biraz da meyveyle karıştırdılar. Dinozor kâseyi kokladı ve mutlu mutlu cıvıladı. Yemeği hıpur hıpur yedi ve dudaklarını yaladı. İlk kez daha fazla büyümedi. Charlie rahatlamayla güldü. "İşe yarıyor!" dedi. Bay Patel başını salladı. "Güzel takım çalışması, Charlie."

Ondan sonra dinozor sınıfın rahat bir köşesinde kaldı. Her gün özel yemeğini yedi ve sağlıklı, güçlü büyüdü. Bir daha asla ödev yemedi. Charlie ona yeni bir kâğıt taç yaptı ve dinozor onu gururla taktı. Bay Patel sınıfın onu beslemesine bile izin verdi. Charlie gerçeği söylediği için gurur duydu. Dürüst ve sorumlu olmanın her zaman bahane üretmekten daha iyi olduğunu öğrendi.

O günden sonra Charlie ödevini zamanında yaptı. Bazen dinozor sanat projelerinden artan kâğıt parçalarını yiyerek yardım etti. Sınıf ona Kâğıtıyen adını taktı. Charlie arkadaşlarının bu uysal yaratığı sevmesini izlerken gülümsedi. Büyük bir hata yaptığını biliyordu ama dürüst davranarak onu düzeltmişti. "Bir daha asla bir sorunu saklamayacağım," dedi Bay Patel'e. Bay Patel omzuna dokundu ve "Bunu duyduğuma sevindim," dedi.

Charlie, bahane üretmenin işleri yalnızca daha da kötüleştirdiğini öğrendi. Küçük dinazor, Charlie gerçeği söylemediği için büyük bir soruna dönüşmüştü. Ama sonunda söylediğinde işler düzeldi. Kendini daha hafif ve daha mutlu hissetti. Günün sonunda yeşil sırt çantası ve kocaman bir gülümsemeyle eve yürüdü. Dinazor sınıf penceresinden el salladı. Charlie de el salladı ve ödevini yapmak için aceleyle eve gitti.

O gece Charlie matematik ödevini bitirdi ve düzgünce dosyasına koydu. Küçük dinozoru ve ne kadar büyüdüğünü düşündü. Sorumlu olmanın her zaman kolay olmadığını ama her zaman doğru olduğunu fark etti. Yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı; yeşil dostunu ve kâğıt tacı hayal etti. Yarın güzel bir gün olacaktı ve o buna hazır olacaktı.